

ת"פ 67291/03/17 - מדינת ישראל נגד משה כהן

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 67291-03-17 מדינת ישראל נ' כהן

בפני בעניין:	כב' השופט אילן סלע מדינת ישראל
	באמצעות המחלקה לחקירות שוטרים, ע"י עו"ד ליאורה נהון נגד
	משה כהן
	ע"י ב"כ עו"ד אבי חימי
המאשימה	
הנאשם	

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 380 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק") ובעבירה של תקיפה סתם לפי סעיף 379 לחוק.

נסיבות ביצוע העבירה

2. לפי המתואר בכתב האישום, ביום 21.03.17 בשעה 13:00 התייצב הנאשם, אשר שרת אותה עת כשוטר יס"מ במשטרת ישראל, למשמרת במשרדי היס"מ בוואדי אל ג'וז 49 כשהוא מחנה את רכבו הפרטי בחניון עפר פתוח הסמוך למשרד, המשמש גם מבקרים באי משרד הפנים המצוי באותו בניין (להלן: "החניון"). כאשר סיים את משרתו, בשעה 23:00, ירד הנאשם לחניון ונוכח כי לרכבו נגרמו נזקים, בכלל זה בפגוש האחורי.

3. למחרת, ביום 22.03.17, פנה הנאשם למוקד הביטחון של משרד הפנים, וביקש מקצין הביטחון לבדוק את מצלמות האבטחה הפונות לחניון על מנת לאתר את הנהג שגרם את הנזק לרכבו. הנאשם הבחין כי הנזק נגרם, על ידי משאית שהייתה נהוגה על ידי המתלונן, וכן עלה בידו לזהות את לוחיות הזיהוי של המשאית.

4. לאחר מכן, בשעה 14:15, תוך ניצול נגישותו למאגר המשטרה, ושלא במסגרת תפקידו, בדק הנאשם במסוף המשטרה במשרד את פרטי הבעלים של המשאית לפי מספר הרישוי שלה. הוא נוכח לדעת כי המשאית רשומה על שם חברת הובלות, אך לא עלה בידו לאתר מספר טלפון בו ניתן להשיג את בעלי המשאית.

5. למחרת, ביום 23.03.17 בשעה 06:45, הגיע הנאשם לחניון כשהוא לבוש במדיו וחגור בנשקו האישי וזיהה את המשאית חונה בחניון. הנאשם עלה למשרדו, ומשראה דרך חלון המשרד כי אדם מניע את המשאית הוא מיהר חזרה לחניון, על מנת לבקש ממנו את פרטיו.
6. כאשר הגיע הנאשם למשאית, הוא הורה למתלונן, מר מאזן שוויקי, יליד 1968, לרדת מהמשאית, תוך שהוא מגדפו. המתלונן מילא אחר הוראות הנאשם, ועוד טרם פתח הנאשם בדברים, היכה הנאשם את המתלונן בפניו.
7. לאחר מכן, הטיח הנאשם במתלונן כי לא הותיר פתק לאחר התאונה. המתלונן טען כי השאיר פתק, ובין השניים התפתח דין ודברים קולני מלווה בתנועות ידיים. במהלך הוויכוח אמר המתלונן לנאשם כי עוד "ישלם" על התנהגותו. בתגובה, נגח הנאשם בראשו של המתלונן, והיכה אותו בשנית בראשו בעודו מגדף את המתלונן. המתלונן אחז בראשו, התכופף בלא שהגיב למכות של הנאשם, אך הנאשם המשיך ותקף את המתלונן באמצעות "ברכיה" לבטנו ושב והיכה את המתלונן בראשו.
8. בשלב זה הגיע למקום מר אחמד טוויל. מר טוויל ביקש להתערב, על מנת למנוע את המשך מעשי האלימות. בתגובה, גידף אותו הנאשם ותקף אותו כשהוא בועט בו ומכה אותו בפניו. בין השניים התפתח עימות עד שאדם נוסף שהיה במקום הפריד ביניהם.
9. בשלב זה, נשען המתלונן על צד המשאית כשהוא עם גבו למתרחש. הנאשם קרב אל המתלונן ובעט בו בגבו.
10. כתוצאה ממסכת מעשים אלו, נגרמו למר אחמד טוויל נפוחות ושוטף דם מתחת לעין ימין ושפשופים על החזה.
11. הודאת הנאשם ניתנה במסגרת הסדר טיעון, אשר כלל את תיקון כתב האישום, והסכמה כי במסגרת הטיעונים לעונש יוגש סרטון המתעד את האירוע. לא הייתה הסכמה לעניין העונש.

תסקיר שירות המבחן

נתבקש והוגש תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם.

12. בתסקיר נסקרו נסיבותיו האישיות שלו ושל משפחתו. בשל צנעת הפרט לא אפרט את מכלול הנסיבות, אך אציין כי הנאשם גדל כבר מגיל צעיר ביותר בנסיבות חיים שאינן פשוטות כלל, ועל אף זאת הוא הצליח לסיים את חוק לימודיו והתגייס ליחידה קרבית בה שרת כלוחם וכקצין. בהמשך, עבד במספר מקומות עבודה בתפקידי בטחון, בארץ ובחו"ל. לאחר מכן התגייס למשטרה, שרת כ-4 שנים בתפקיד חבלן ובהמשך קודם לשוטר יס"מ ביחידת הסיוור המיוחדת. בשל האירוע מושא הליך זה הוא פוטר מהמשטרה.

13. קצינת המבחן ציינה כי הנאשם ביטא תחושות בושה וחרטה ביחס להתנהגותו האלימה באירוע, וגילה אמפטיה כלפי המתלונן. כן גילה רצון לבחון ולהעמיק בדפוסי התנהגותו ובנסיבותיהן. נוכח התרשמות קצינת המבחן, כי הנאשם נעדר כלים להתמודדות במצבי משבר, לצד נכונותו להשתלב בהליך טיפולי לרכישת כלים שיסייעו בידו להימנע ממקרים כאלו בעתיד, נתבקשה דחייה בהגשת תסקיר מסכם לצורך שילוב הנאשם בהליך טיפולי.

14. בתסקיר משלים, ציינה קצינת המבחן כי הנאשם נטל חלק פעיל בהליך וניכר שהפנים את הכלים הטיפוליים והמיומנויות שנלמדו. התרשמות קצינת המבחן הייתה כי התערבות זו הייתה אפקטיבית ומספקת בשל העדר דפוסים אלימים מושרשים ולקחת האחריות על המעשים.

15. בשולי התסקיר, באה קצינת המבחן בהמלצה להשית על הנאשם של"צ בהיקף של 300 שעות לצד טיפול המשכי וצו מבחן.

ראיות לעונש

16. הנאשם הצטייד עם עדותו של מר גלעד אלוני, שהיה מפקדו הישיר עת שירתו ביחידת המסתערבים של יחידת דובדבן. הוא תאר את הנאשם כלוחם מצויין, מקצועי מאוד, חכם נבון ויסודי. בשל כך, הוא שלח אותו לקורס קצינים וחזר לשרת ביחידה בתפקידים מורכבים. מר אלוני סיפר כי הוא בקשר טוב עם הנאשם מאז השירות, על אף שעברו 14 שנים. יום לאחר האירוע, הנאשם סיפר לו כי הוא עשה טעות חמורה מאוד והביע בפניו צער וחרטה עמוקה. לנאשם היה קשה מאוד עם הכישלון האישי והוא היה שבור מכך.

17. כן הוגשו תעודת הערכה מסיום שירותו הצבאי, תעודה על השתתפותו במבצע "צוק איתן", ותעודת הוקרה שניתנה לנאשם, עת שירת כחבלן במשטרה, על טיפול ברכב תופת תוך גילוי קור רוח שיקול דעת ומקצועיות.

טיעוני ב"כ הצדדים

18. בטיעוניה, עמדה ב"כ המאשימה על כך, שאין מדובר באירוע נקודתי, כי אם באירוע מתמשך, מתגלגל, שהסלים ובשלב מסוים נוסף לו עוד קרבן עבירה שלא לצורך. גם כשבאו אנשים להפריד ביניהם, הנאשם לא ניצל את ההזדמנות לחדול ממעשיו, אלא הוא היכה את האדם שבא להפריד. חמור מכך, הנאשם שב אל המשאית והיכה את המתלונן שנמצא בגבו אליו, דבר המדגיש את ההתעמרות של הנאשם במתלונן. כל זאת, עשה הנאשם לא בשל פגיעה של המתלונן בגופו, בכבודו או בשמו הטוב, אלא בשל פגיעה ברכושו. הוא גם עשה זאת, תוך שהוא ניצל את היותו שוטר, ובמקום לבוא חשבון עם המתלונן על הפגיעה ברכבו באופן חוקי. ב"כ המאשימה הדגישה את העובדה שהנאשם ביצע את המעשים כשהוא לבוש מדי משטרה, כשהמתלונן לא היווה שום סיכון עבורו, לא התגרה בו בשום שלב ואף לא ניסה להשיב לו. היא הדגישה את הפגיעה הקשה בשני הנפגעים, וההשפלה שחשו ממעשיו, וכן את הנזק שיכול היה להיגרם ממעשי אלו.

19. ב"כ המאשימה עמדה על הערכים המוגנים שנפגעו ממעשי הנאשם, הפגיעה בזכות האדם לשלימות גופו

וכבודו, הפגיעה באמון הציבור במשטרת ישראל ובשוטריה, וכן עמדה על הצורך בהרתעת הרבים למניעת מעשים מעין אלו בעתיד. באשר למדיניות הענישה הנוהגת הפנתה ב"כ המאשימה למספר פסקי דין, וטענה למתחם עונש הולם הנע מ-6 ל-12 חודשי מאסר בפועל.

20. באשר לנאשם, נטען כי אכן הנאשם נעדר עבר פלילי, הוא נטל אחריות והביע חרטה ושיתף פעולה עם שירות המבחן. היא אף זקפה לזכותו את עובדת פיטוריו מהמשטרה. משכך, נתבקש לגזור את עונשו במחצית המתחם לצד מאסר על תנאי ופיצוי כספי הולם למתלוננים.

21. ב"כ הנאשם, פתח את טיעוניו בבושה הגדולה מאוד שעוטה את הנאשם, והחרטה העמוקה שלו על מעשיו. הוא ציין, כי מדובר בליקוי מאורות בנוף חייו של הנאשם ובמעשה הנוגד את אופיו הטוב ואת עולם ערכיו. לצד זאת, הוא טען כי על אף חומרת המעשה יש להתייחס אליו במידה הראויה. בעניין זה הוא הדגיש כי הנאשם לא פעל באירוע כשוטר, ולא פעל כנגד המתלונן בשל היותו בן מיעוטים, כפי שהדבר הוצג בתקשורת. הנאשם לא רקם תכנית לתקוף את בעל המשאית אלא רצה לשוחח אתו, והאלימות באה באופן ספונטאני. מהסרטון ניתן לראות כי במקום התרכזו אנשים רבים והדבר הוביל את הנאשם ללחץ. עוד נטען, כי לאחר האירוע, הנאשם הודה ושיתף פעולה באופן מלא, תוך חשיפת על מעשיו בהקשר זה. כן הוא עזב את המשטרה לאלתר.

22. ב"כ הנאשם הדגיש כי מדובר באדם שנתן את כל חייו לשמירת החוק ולהגנה על המולדת, חרף מסכת חייו הקשה והסבל שעבר בילדותו כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן. בעקבות אירוע זה, שהיה אירוע נקודתי בחייו של הנאשם, הוא עזב את עבודות הביטחון בהן עסק עד היום וככל הנראה לא יוכל לשוב אליהן בעתיד.

23. עוד צוין, כי במשך חודשים ארוכים הנאשם התקשה למצוא עבודה ולפני חודשים ספורים הוא רכש זיכיון לדוכן למכירת תפוחי אדומה אפויים בקניון. בעבודה זו הוא עובד מבוקר עד לילה לפרנסת אשתו ושני ילדיו הקטנים. מצבו הכלכלי מורכב, ושליחתו לעבודות שירות עלולה להביא לקריסת העסק. על כן, נתבקש להשית על הנאשם עונש צופה פני עתיד בלבד.

24. הנאשם ציין בדבריו כי כבר בחצי שעה שלאחר האירוע ליוו אותו תחושות קשות ומאז הוא חווה קשיים רבים ברמה האישית, נוכח הסתירה בין מעשה זה לערכיו המוסריים. הוא ציין כי לא תכנן את המעשים, וכי היה מדובר בתקופה לחוצה בשירות. חודשיים קודם לכן, נרצח חברו לצוות בידי מחבל וחבר נוסף נפצע. הוא הביע חרטה על מעשיו ואת רצונו להתנצל בפני המתלונן באופן אישי. הוא ציין כי הוא אדם נורמטיבי, אוהב אנשים, שטעה ושגה וביקש כי בית המשפט יתחשב בו.

דין והכרעה

25. הערך המוגן בבסיס עבירת התקיפה בה הורשע הנאשם הוא הגנה על שלמות גופו של אדם. למעשה אלימות המבוצע על ידי שוטרים נודעת חומרה יתרה, שכן השוטרים מסמלים את שלטון החוק והם אלו האמונים על אכיפתו. בביצוע מעשה אלימות על ידי שוטר, עומדת לצד הפגיעה בפרט שהוכה, גם פגיעה ציבורית בתדמית המשטרה ובשמה

של מדינת ישראל. אזרח הבא במגע עם אנשי משטרה, מצפה ומניח שלא יגעו בו לרעה (ראו: ע"פ 64/86 **אשש נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 31.12.86)). זאת, גם כאשר התקיפה לא נעשית על ידי השוטר במסגרת תפקידו, כבמקרה זה, בוודאי כאשר הנפגעים מודעים לעובדת היות תוקפם שוטר, כבמקרה זה.

26. באשר לנסיבות ביצוע העבירה, יש לציין כי מקובלת עלי טענת הסניגור כי לא הוכח תכנון מוקדם למעשים, ואפשר כי מדובר בהתפרצות של רגע. לצד זאת, לא ניתן להתעלם מהנזק שנגרם הן למר טוויל והן למתלון שקיבל מכות קשות וכואבות, גם אם אך במזל הן לא הותירו את רישומן עליו. בצדק גם נטען, כי קיימת חומרה מיוחדת בכך שהנאשם המשיך להפליא מכותיו במתלון אף שזה לא התגרה בו ואף לא הגיב למעשי הנאשם, וחמורה במיוחד המכה שנתן לו הנאשם שעה שהוא עמד בגבו אליו. בנסיבות העניין, ובשים לב לנוכחות הרבה של התושבים, כפי שעלה מדברי הנאשם, הדבר גם גרם לו בושה לא מבוטלת. אכן, לא הייתה מחלוקת כי המתלון פגע ברכבו של הנאשם ולא הותיר פתק אלא עזב את המקום, אך אין ולא הייתה מחלוקת, כי אין בכך כל הצדקה לתגובת הנאשם.

27. בשים לב לעקרון ההלימה, בשים לב לערכים המוגנים שנפגעו, נסיבות ביצוע העבירה, ותוך בחינת הענישה הנוהגת בבתי המשפט בנסיבות דומות, אני סבור כי מתחם העונש ההולם בנסיבות מקרה זה נע בין מספר חודשי מאסר מועטים לריצוי בעבודות שירות או של"צ בהיקף מורחב (בהקשר זה אציין כי לטעמי, יש לשקול את הנזק הציבורי שנגרם במקרים מסוימים מביצוע מאסר בעבודות שירות, אל מול התועלת הציבורית בביצוע של"צ בהיקף נרחב, שאין בו כדי לפגוע בפרנסת הנאשם, ולגדוע לא פעם את מטה לחמם של הסמוכים על שולחנו, דבר שיש בו גם להביא לפגיעה באינטרס הציבורי), ועד לשנת מאסר לריצוי בפועל, לצד מאסר מותנה ופיצוי למתלון במקרים מתאימים.

ומכאן לנאשם.

21. הנאשם יליד 1983, כיום כבן 35, נשוי ואב לשני ילדים קטנים בני שש ושמונה. נעדר עבר פלילי.

22. כאמור, נסיבות חייו של הנאשם מאז היותו נער, ועוד קודם לכן, לא היו פשוטות, ועל אף שהוא לא גדל בבית נורמטיבי, הוא הצליח לאמץ את כוחותיו ולסיים את הלימודים, אך הוא לא הסתפק בלדאוג לעצמו, כי אם שירת שירות צבאי מלא ומשמעותי כלוחם וכקצין ביחידה מובחרת. כפי שעלה מעדות מפקדו, הוא מלא את תפקידו על הצד הטוב ביותר, באופן מקצועי ויסודי. מאוחר יותר, לאחר שעבד לפרנסתו בתפקידי בטחון שונים, נרתם לשרת במשטרה כחבלן, גם בתפקידו זה פעל במסירות. יש לזקוף כל זאת לזכותו.

23. יש גם לתת את הדעת על כך, שהנאשם, כפי שעולה מקורות חייו, מצא עצמו מתאים לעבודות ביטחוניות, בהן עסק כמעט כל חייו הבוגרים. די נהיר כי נוכח מעשיו, הוא לא יוכל לשוב ולעסוק בתחום זה בעתיד והוא יאלץ לבחור לו עיסוק שמלכתחילה לא היה בוחר בו.

24. יש גם לזקוף לזכותו, את נטילת האחריות, הבעת החרטה, ההכרה בדפוסי התנהגות הדורשות הכוונה ושיתוף פעולה עם שירות המבחן בתהליך זה.

25. העובדה כי האירוע כולו צולם ופורסם בתקשורת על סוגיה השונים וגרמה לנאשם בושה גדולה, עומדת לזכותו, אך בד בבד העובדה שהאירוע פורסם, מגבירה את עוצמת פגיעתו באמון הציבור במשטרה.

26. לאור זאת, אני סבור כי העונש המתאים בנסיבות אלו הוא ברף התחתון של המתחם, ובשים לב לכך כי השתת עונש מאסר בעבודות שירות תגרום נזק כלכלי בלתי מידתי לנאשם ובני משפחתו הסמוכים על שולחנו, אני סבור כאמור, כי האינטרס הציבורי והפרטי מצדדים בהשתת עונש של"צ בהיקף משמעותי.

27. בשים לב לכל האמור, ולמכלול הנסיבות לקולא ולחומרא, אני משית על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 380 שעות של"צ אשר ירוצו במהלך שנתיים מהיום, כמתווה בתסקיר שירות המבחן.

שירות המבחן יפקח על ביצוע השל"צ והיה ויהיה צורך בשינוי מקום ההשמה, שירות המבחן יבצע את השינוי וידווח על כך לבית המשפט.

הודע לנאשם כי אם לא יעמוד בתנאי הצו, בית המשפט עלול להטיל עליו עונש אחר.

ב. 3 חודשי מאסר אשר לא ירוצו אלא אם הנאשם יעבור עבירת אלימות כלשהי במשך תקופה של שנתיים מהיום.

ג. הנאשם יפצה את המתלונן בסך של 8,000 ₪ ואת מר טוויל בסך של 3,000 ₪. סכומים אלו יופקדו בקופת בית המשפט עד ליום 1.01.19.

בהקשר זה אציין כי על אף שלמר טוויל נגרמה חבלה באירוע והמתלונן יצא ללא שנותר סימן על גופו, לטעמי, הפגיעה במתלונן חמורה הרבה יותר, הן בשים לב לעוצמת האלימות שהופנתה כנגדו, והן בשל הבושה שהדבר גרם לו, בין היתר נוכח פרסום תיעוד האירוע בתקשורת.

ב"כ המאשימה תעביר את פרטי המתלוננים לבית המשפט בתוך 30 יום מהיום.

המזכירות תעביר עותק ההחלטה לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ב חשוון תשע"ט, 31 אוקטובר 2018, במעמד המתייצבים.

